

عنوان مقاله:

اثر مولفه های سلامت زیستی بر گرایش به مهاجرت در سکونتگاه های اقماری اصفهان

محل انتشار:

مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دوره 24، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

رعنا شیخ بیگلو

خلاصه مقاله:

یکی از دلایل احداث شهرهای جدید و سکونتگاه های اقماری در پیرامون کلانشهرها، جذب سرریز جمعیتی مادرشهرها و تمرکززدایی از بخش مرکزی شهرهای بزرگ بوده است. با گذشت چند دهه از زمان ایجاد این سکونتگاه ها، بسیاری از ساکنان آنها به این محل ها به عنوان اقامتگاه های موقتی می نگرند و در صورت مهیا شدن شرایط مهاجرت به مادرشهر، اقدام به مهاجرت خواهند نمود. پژوهش حاضر از نوع تحلیلی و علی است که میزان گرایش خانوارها به مهاجرت را در سکونتگاه های اقماری ناحیه ی شهری اصفهان مطالعه نموده، به بررسی مهم ترین عوامل موثر بر گرایش به مهاجرت پرداخته و در نهایت، سهم هر یک از این عوامل را در این خصوص تبیین نموده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که ۳۹ درصد خانوارهای مورد مطالعه تمایل به مهاجرت به مادرشهر یا مناطق مرکزی آن دارند. مهم ترین عوامل موثر در گرایش به مهاجرت به مادرشهر نیز عبارتند از: کمبود و نارسایی امکانات و خدمات درمانی، کمبود فضاهای گذران اوقات فراغت و عدم احساس امنیت کامل. جهت تبیین میزان تاثیر این عوامل -که در این مطالعه «مولفه های سلامت زیستی» قلمداد گردیده اند- بر گرایش به مهاجرت، تحلیل رگرسیون انجام شد و سه متغیر مذکور به عنوان متغیر مستقل و «گرایش به مهاجرت» به عنوان متغیر وابسته منظور گردید. نتیجه ی تحلیل بیانگر آن است که این سه عامل، ۷۸ درصد از تغییرات را تبیین می کنند. لذا، به نظر می رسد که ارتقاء معیارها و شاخص های شهر سالم در شهرها و شهرک های جدید و سکونتگاه های اقماری با تاکید بر سه شاخص مذکور می تواند در کاهش گرایش خانوارهای ساکن در سکونتگاه های اقماری ناحیه ی شهری اصفهان به مهاجرت به مادرشهر تاثیر بسزایی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: سلامت زیستی، شهر سالم، مهاجرت، شهر جدید، سکونتگاه های اقماری، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1204519>

